

ע"פ 30525/07 - דאייה אימן נגד י"ר הוועדה המחויזית לתוכנן ובניה ירושלים

בית המשפט המחויזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

ע"פ 17-07-2017 אימן נ' י"ר הוועדה המחויזית לתוכנן ובניה ירושלים
תיק חיצוני: 4683/2017
לפני כבוד השופט חנה מרין לומפ
מערער דאייה אימן
נגד י"ר הוועדה המחויזית לתוכנן ובניה ירושלים
משיבה

nocchim:

ב"כ המערער עו"ד יוסאם גנאים
ב"כ המשיבה עו"ד ארץ צ'צ'קס.

פסק דין

לפני בקשה לביטול החלטת בית משפט קמא, כב' השופט א' דהאן, מיום 10/07/2017, לפיה, הטיל על המערער הוצאות בסך 10,000 ₪.

בית משפט קמא נימק החלטתו, בהאי לשנא:

"...בהתחשב אם כך שנוול דין הוכחות ארוֹן וממצאה, הוטרת מומחה להכין חוות דעת ונוהלו שתי ישיבות, האחת להוכחות והשנייה לסייעים, פוסק בית המשפט את הוצאות הוועדה בהליך זה בסך 10,000 ₪".

ב"כ המערער טוען, כי מדובר בסכום מופרז, שכן המערער מימוש את זכותו לפי דין להציג על צו הריסה מנהלי. הדיון נקבע זמן קצר לאחר הגשת הבקשה, ועל כן לא יכול היה לוותר על העדים.

אשר למומחה, מדובר באזור גבולי בין שטחי הארץ לבין שטחי ירושלים, ועל כן, תעודת עובד הציבור הייתה דרישה. אשר לעדותו, באותו שלב המערער לא היה מיוצג.

ב"כ המשיבה סמרק ידו על ההחלטה בית משפט קמא, וסביר, כי במקרה מיוחד זה, בו נוהלו הליכי סרק כאשר מדובר במ'

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

שלא בא לידיים נקיות לבית משפט, שכן כבר בעבר נהרס ביתו בנסיבות דומות, הוא עומד על הטענה ועל עירicht תעודה עובד ציבור, ובזבז את זמנו של בית המשפט, על אף שבית המשפט היתרה בו.

דין והכרעה

הסמכות של בית המשפט להטיל הוצאות היא סמכות טבועה, וככל שמדובר בסמכות טבועה, יש להשתמש בה באופן מצומצם, כאשר נדרש הדבר באופן חיוני.

בנוסף, במקרה זה קיימת סמכות להטיל הוצאות, לפי סעיף 26 לפקודת הראות, המורה, כי בית משפט יעתיר לבקשתו של בעל דין לוצאות כי יחקר עובד ציבור בבית המשפט, על אף הגשת תעודה עובד ציבור. אולם, הסעיף מורה, כי ככל שביקשת בעל דין היא מותאמת לוגically לבקשתו, רשאי הוא להטיל על המבוקש את הוצאות החקירה.

במקרה שלפני על בית המשפט היה לאזן בין זכות הגישה לערכאות של המערע, אשר מבקש לנצל את זכותו החוקית בהתאם לסעיף 238א(ז) לחוק התקנון והבנייה, התשכ"ה-1965, בין ניצול יתר של זכות זו, למקרים בהם עלות טענות סרק שכלי מטרתן הן לעכב את ביצוע הצו.

אשר להעתה עובד הציבור, המבוקש לא יהיה מיוצג בשלב זה, ולא שאל את עובד הציבור שאלות. הזמנת עובד הציבור לשוויא, תוך הכנת תעודה עובד ציבור נוספת, נעשתה בנסיבות דעת, ועל אף הערות בית המשפט, בא כוחו בדיון הקודם שכלל את הדברים, וציין לפרוטוקול בעמ' 2, כי הוא אינו חוזר בו מהטענה.

בקשר זה פסק בית המשפט העליון בראע"פ 14-2341 סלים נ' הוועדה המחויזת לתקנון ובניה כדלקמן:

"... לעניין חיבוב הוצאות משפט במסגרת דין פלילי העוסק בהפרות דיני התקנון והבנייה, כבר הובעה העמדה לפיה:

אכן יש מקום לכל להטלת הוצאות, בגין המאבק הנמשך כנגד הפרות של חוק התקנון והבנייה, תשכ"ה-1965. אכן, מדובר בפליליים, ובתחום משפטי זה הטלת הוצאות היא במסורת. אך עסקין בעבירות שכל כלן רוח כלכלי לעובריהן, וכךך כלל נעשים מאמצים להאריך את הדיונים, לדחות את הקץ ואת רוע הגזירה, וכדברי השופט לוי בראע"פ 567/09 אבו חיטט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] את המחיר הנלווה לניצולם לרעה של ההליכים ניתן ואף ראוי לגבות מן האחראי לו, וזאת בכפוף לעקרון הייסוד בדבר מידתיותה של הפעולה השלטונית; וראו גם ע"פ 4650/08 ברנס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו]. אכן, דלתי בתי המשפט פתוחות במקומות שהמוחזק פתוח, אך להליכי סרק, שמשרתם לאפשר לחוק ליהנות מהפרטו עוד, ציריך להיות מחיר גם על ידי הוצאות". (ראע"פ 5399/10 סלאמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] (29.11.2010); וראו, למשל, ראע"פ 3950/10 יוסף נ' הוועדה המחויזת לתקנון ובניה - מחוז מרכז [פורסם בנבנו] (30.5.2010); ראע"פ 5930/08 סעו נ' י"ר הוועדה המחויזת לתקנון ולבנייה ירושלים [פורסם בנבנו] (2.7.2008))."

מכאן שהוא מקום להטיל הוצאות, לנוכח טענות הסרק ובזבוז זמן של בית המשפט בשני דיןדים, וכן בעריכת תעודה עובד ציבור נוספת ועובד הציבור בבית המשפט.

יחד עם זאת, אני סבורה, כי האיזון הנכון במקרה זה, היה צריך להעשה תוך הטלת הוצאות בשיעור נמוך יותר, ונראה, כי הטלת הוצאות בשיעור כה גבוה, למשעה תצמצם באופן משמעותי את זכות הגישה לערכאות, שהיא זכות יסוד.

לפיכך, החלמתי להפחית את סכום ההוצאות מסך של 10,000 ₪, ולהטיל על המערער תשלום ההוצאות למשיבה, בסך 6,000 ₪.

ניתן היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, במעמד עו"ד צ'צ'קס.